

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 161. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald04val-shoot-idm139761563229856/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

Naar Tordener buldrende kalde fra Støvet,
 Fornemme vi gysende, bange, bedrøvet,
 Det fremmede Bud —
 Men Tankerne trættes, og rave, og svimle,
 Og slumre, og synke i Himlens Himle,
 Og drømme om Gud! —

E.

XI^{TE} OPTRIN

BAUCIS. DE FORRIGE

BAUCIS

(I det hun træder ind.)

10

Tilgiver Venner, at . . .

ARET

(som løber hende i Møde, med anbrne Arme.)

15

O Moder! —

NARCISSE Lykkelige . . .

BAUCIS

Hvad seer jeg? . . . Guder! . . . ak! . . .

20

(Hun synker afmægtig i Arets Arme.)

ARET

Zeus! — hvad vil dette sige? —

Narcisse hjælp! — Hun dør! —

NARCISSE

25

I Lærer hjælper mig! —

XII^{TE} OPTRIN

PHILEMON. DE FORRIGE

PHILEMON

Hvad hører jeg? . . . Hvad er — hvis er det bange

30

Min Fader! —

ARET

Skrig? —

PHILEMON

(som viger bestyrtet tilbage.)

35

Himmel! —

NARCISSE

Hvad? — Du bæver? —

PHILEMON

Evig Høie! —

40 I Magter fra Cocyt, hvad viser i mit Øie? —

11*

ARET
Ak! ... Baucis døer! ... og Du min Fader flyer ...
PHILEMON Aret? —
(som træder noget nærmere og lægger Hænderne paa Brystet) 5
I elskte Skygger! ... ak! ... (grædende) velsigned! ...
NARCISSE gjerne seet! ...
Hvad? ... Hvem? —
BAUCIS 10
(som kommer til sig selv.)
Hvor er jeg? —
ARET
Her ... min Moder, ved vort Hierte —
PHILEMON 15
I Guder, skiertser i saa grusomt med vor Smerte? —
ARET
Hvor mørkt! ...
BAUCIS
Mit Syn! — min Drøm! — nu atter seer jeg den! 20
ARET
O Elskte, kiender Du da ei Dit Barn igien? —
PHILEMON
(som klapper Aret paa kinden.)
Dog det er ingen Spind, som Du af Luften væver, 25
O Nat! ...
BAUCIS
(som lægger Haanden paa Narcisses Bryst.)
Jeg føler her et Bryst! — mod Haanden bæver
Et Hierte! ... PHILEMON 30
Jupiter, har da Din Almagts Haand
Skabt dem paa nye? ...
ARET
O, nu gaar Skyen fra min Aand! — 35
Nu veed jeg Eders Tvivl, og nu er min forsvundet! —
Afmægtige endnu, som døde har i fundet
Os begge, der vi laae — For døde har i bragt
Os hiem — og derfor har vi denne Brudedragt! —
Og derfor bandt I vel de Krandsse, som Narcisse 40
I Aftes flettede, med Taarer om vor Isse! —

PHILEMON

I Dag? . . hvor? . . hvad? . . for død? . . o Zeus! —
 hvad siger Du? —

Nei, hvert et Øieblik forvirrer meer endnu! —

⁵ Saa veed i selv da ei, hvad Skiebne i har prøvet? —

Dog i Din Arm, o Død, er man sin Sands berøvet! —

Velan! — fornemmer da! — En Maaned er det alt,

At Tordenstraalen tung paa Eders Isse faldt! —

Den samme Nat endnu — Gud veed, med hvilke

¹⁰ Sukke,

Vi samlede jert Støv i denne Aske-Krukke! —

Hvad siger Du? —   A R E T

NARCISSE

¹⁵ O Pan! —

PHILEMON

(som imidlertid har taget Askekrukken og smadret den tom)

Hvor er den? — Det jeg seer,

I Guder, det er nok! — Jeg tvivler ikke meer! —

²⁰ Barmhertige! — I saae vort Suk — vor bittere Smer-

te! —

I bragte disse Børn tilbage til vort Hierte! —

O evig, evig Tak, for denne Miskundhed! —

BAUCIS

²⁵ O, er det mueligt? — Gud! . . . saa naadig saae du
 ned? —

Til os? . . . O gode Zeus! — Min Siel — mit Hierte

smelter

I Priis med denne Strøm, som af mit Øie velter! —

³⁰ A R E T

Et helligt Gysende igiennemstrømmer mig! —

NARCISSE

Hans Torden slaaer igjen! — Jeg bæver . . . Saae

jeg dig,

³⁵ O Erebus? —   A R E T

Og jeg? . . . O Skiebne! . . . Nei, du svage

Forsk ei deri! — Min Siel, hvi vil Du see tilbage? —

Saa var det ingen Drøm? —

NARCISSE

Kan samme Tid, som her
Blev deelt i lange Aar, kun være Timer der? —
Det heele Maaneløb, hvori de Fromme græde,
Var kun et Øieblik i Evighedens Glæde? — 5

ARET

O elskte, ved hvis Bryst vi smage den igjen! —
Den Vellyst! — at vor Mund kun kunde nævne
den! —
Den, som nedstrømmede fra Gud paa vore Siæ- 10
le! . . .
At I, som græd vor Død, som Suk saa længe qvæle,
Halv maatte see den! . . halv! . Men nei! . . Til sig
en Fryd —
Nei, til Elysium har Støvet ingen Lyd! — 15

Aria.

Philomele slaaer, og klukker;
Lærken qviddrer om sin Fryd —
Himlens høie Borger sukker —
Hicret banker — Taaren rinder — 20
Læben aabner sig, og finder,
Til sin Himmel ei en Lyd! — E.

PHILEMON

Min Søn! — min beste Søn! — ak elsker Du din 25
Fader . . .

BAUCIS

(Til Narcisse.)

Din Moder! — Ak! Du veedst Narcisse, om Du
hader . . . 30

ARET

O elskte, denne Dal, saa smuk i troe den er,
Er Hede, maver Sand, er bar mod Marken der! —
Hvor Dydens Fødeland . . . hvor Sklønheds rette
Sæde . . . 35

PHILEMON

I Gudcr, aabner dog min Siæl til Eders Glæde! —

ARET

Der er en evig Dag — en Soel! . . saa klar! . . saa
mild! . . 40
Og Siælen smelter bort i Vellyst, ved dens Ild! . . .

Der lugte Roserne saa himlisk! . . . Brystet nyder
Den reene Aether frit — Man aander Lyst og Dy-

Der lokker Guderfrugt til Skyggen — tæt derved,
5 Er Klipper af Krystal, hvor Nectar skummer ned —

BAUCIS

Hvor svulmer ei mit Bryst! —

PHILEMON

Jeg seer! — jeg troer, at smage! —

10

ARET

Her vandrede vi nu snart frem, og snart tilbage,
Og endelig indbød den alt for søde Lugt,
Og Syn og hellig Drift, til dig Du gyldne Frugt! —
Vi smagte den endnu halv gysende — og bragte

15 Den reene Guderdrik til Munden — og vi smagte;

Da jeg med et fornem en Glands, Dianens lig,
Som straalte fra min Brud, og reent fortrylte mig —
Thi slige Farver har ei Xeuxes kundet finde,
O Amathunte, til Din deilige Gudinde,

20 Da hun paa Idens Mark, for Prjams stolte Søn . . .

NARCISS

Og Du min Ven, og Du blevst meer end dobbelt
skønt! —

Uddelighed sad paa Dine Purpur-Læber! —

25 Guddommens Lys — en Glands, som jeg forgieves

stræber,
At nævne — straalede fra Øiet, af Aret! —

BAUCIS

Nei, Mennesket af Støv kan ikke fatte det! —

30

ARET

Halvblendet faldt vined — og stammede — og søgte,
Om Ord — og fandt kun Suk — En stille Graad for-

Den Vellyst, som den sang — Kun Taaren hørte Du,
35 O Zeus! — Til Hymner var vor Mund for svag end-
nu! —

Men mægtig Harmonie — En himlisk Røst af man-
 ge,
 Som sang hans Godheds Lov — Guddommelige
 Sange,
 Som hvert et Træ, og hver en Klippe sang igien, 5
 Afbrød den tause Lyst, og reent opslugte den —
 Vi følge Glædens Lyd — Den fører — Den oplader
 Vort Syn — et Labyrinth af Myrther . . . ak min Fa-
 der! —
 Her, hvor den reene Siæl, opoffer sig til Gud, 10
 Er Vellyst, som min Mund dog aldrig stammer
 ud! —
 PHILEMON
 Jeg føler den Aret, og mine Taarer rinde —
 BAUCIS 15
 O Under! — Hvilken Lyst! — Skal den endnu for-
 svinde
 I større Lyst? — ARET
 Paa Gruus af Perler saae min Aand, 20
 Et gyldent Altere af Jovis egen Haand —
 Dog intet Billede — thi hist kan hvert et Øie
 See Helligdommen selv, og daglig see den Høie —
 En Kreds af Hellige, med Krands paa Hovedet,
 Og lyse Klæder laae paa Knæ for Alteret — 25
 Men ingen Dødelig har hørt Kitharren klinge
 Saa høit — Slig Priis til Gud, kan Guder kun frem-
 bringe!
 Jeg legte troer jeg, selv paa sligt et Strænge-Spil,
 Og sang med Phoebi Kunst min Følelse dertil. — 30
 NARCISSE
 Ja, ja vi sang Aret — Jeg svarte Dig — og længe
 Derefter klang endnu Kitharrens høie Strænge —
 Endnu da Baucis Arm alt trykte anden Lyst,
 Og anden Salighed i dette fulde Bryst — 35
 Men at beskrive Dig gaaer over Støvets Evne,
 O Lyst, som Salige selv ikke veed at nævne! —
 PHILEMON
 Mit Barn vi fatte Dig — Thi navnløs er endnu
 Den Lyst, Du lærer os — Saa himmelsk taler Du. — 40

BAUCIS

Ak! — hvor velsigner jeg de festelige Dale! —
Jeg seer Elysium, o Børn, i Eders Tale! —

5 Jeg hører det. . . .

Aria.

Naar rædsomme Toner,

Helligstille snige,

I de gyldne Strænge

Og afbrudt, og længe

10 Bæver i det Dybe —

Fandt jeg Vellyst krybe

Kold omkring mit Bryst —

Naar de langsomt stige,

Løbe let — og stige,

15 Zittre Lyst — og stige,

Sværme, rase, trænge

Høit til Guders Throner —

Qvaltes jeg af Lyst —

E.

20 Dog meer! —

ARET

Mig faldt en Tanke ind,

Som før ei tænkt, med et betog mit glade Sind —

»O Brud — De beste To! — Vor Fryd er deres Smer-

25 te —

»Narcisse, var de her! — ak laae de ved vort Hier-

te! —«

Saa raabte jeg — Da kom den Røst af Tordener,

Som kaldte os ved Navn — og see! — da stod vi

30 Umøedne vel endnu til hine Saligheder, her —

Ei glade nok maaskee, hvor Glæden fattes Eder,

Hjemkaldtes vi hertil — Vi stod, og talte om

Vor korte Drøm endnu, o Elskte, da I kom —

35 BAUCIS

Ei Dødensamler os, med dem, hvis Død vi græde! —

Et Under! —

PHILEMON

Skiebns Gud! — o Du, som skaber Glæde,

40 Hvormed fortiente vi den Miskundhed — den

Vi usle Mennesker — vi Støv? — Fryd —

XIII^{DE} OPTRIN

DE FØRIGE. JUPITER, MERCUR (i guddommelg Pragt.)

JUPITER Ved Eders Dyd! —

DE FØRIGE, ALLE 5

(i det de folde bestyrrede paa Knæ.)

I Guder! —

JUPITER

Frygter ei! — staaer op! — mon Guder agte,
Paa deres Legemer, hvis Siæle de betragte? — 10

MERCUR

See Zeus, og see hans Søn! — og kiend, o fromme

Par

De Vandringsmænd, som Du saa glad beverted

har! — 15

PHILEMON

(Særende)

Hvad kan jeg? ...

JUPITER

Bæver ei! — og kom jeg skiult i Torden, 20

Og mørk af Hævn — Da zittre Dybene i Jorden! —

Men den Uskyldige skal smille i min Fred! —

Han har den stolte Ret, til min Fortroelighed! —

Endnu engang — staaer op! — 25

(de staae op.)

PHILEMON

O alt det Godes Fader! —

Det Mod, som i mit Bryst dit Magtord efterlader ...

BAUCIS

Hvem af os var den værd, den Ære, som os skeer — 30

O Gud! — den Salighed, som denne Hytte seer? —

JUPITER

I alle! —

ARET

Fryd paa Fryd! — 35

NARCISSE

O Svælg af Saligheder! —

O! ...

MERCUR

Det er Guders Lyst, at skabe Lyst til Eder! — 40